

NORGES HØYESTERETT

Den 20. september 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Endresen og Bergh i

HR-2016-01981-U, (sak nr. 2016/1596), straffesak, anke over dom:

A (advokat Christian Wiig)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Petrit Voca har erklært anke over Frostating lagmannsretts dom 10. juni 2016 i sak nr. 15-204650AST-FROS mot Den offentlige påtalemyndighet. Anken gjelder lovanvendelsen, straffutmålingen og saksbehandlingen. I tillegg er det begjært ny behandling av sivile krav.
- (2) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (3) Etter straffeloven 2005 § 3 første ledd første punktum skal som hovedregel straffelovgivningen på handlingstiden anvendes. Etter § 3 første ledd andre punktum skal likevel lovgivningen på avgjørelsestidspunktet anvendes "når dette fører til et gunstigere resultat for den siktede og lovendringen skyldes et endret syn på hvilke handlinger som bør straffes, eller på bruken av strafferettslige reaksjoner". Hvorvidt den nye loven "fører til et gunstigere resultat for den siktede", må vurderes konkret.
- (4) Lagmannsretten har domfelt for overtredelse av straffeloven 2005 § 274 første ledd, mens tingretten dømte for overtredelse av straffeloven 1902 § 229 andre straffalternativ, jf. § 232. Lagmannsretten har begrunnet lovvalget med at det etter straffeloven 2005 § 24 kreves at tiltalte har opptrådt uaktsomt med hensyn til uforsettlig skadefølger, mens det etter straffeloven 1902 § 43 var tilstrekkelig at det forelå "culpa levissima". Siden straffeloven av 2005 "innebærer et skjerpet skyldkrav", har lagmannsretten funnet at denne loven er gunstigst for tiltalte.
- (5) Det fremgår imidlertid av lagmannsrettens dom at flertallet fant at tiltalte hadde handlet uaktsomt med hensyn til skadefølgen, og det skjerpede skyldkrav fikk dermed ingen betydning i saken. Etter ankeutvalgets oppfatning skulle lagmannsretten derfor i samsvar med

hovedregelen i straffeloven 2005 § 3 første ledd første punktum ha anvendt straffeloven 1902. Da lovvalget ikke kan ses å ha hatt noen betydning for innholdet av lagmannsrettens avgjørelse, finner ankeutvalget at lagmannsrettens uriktige lovvalg ikke gir grunn til å tillate anken fremmet for Høyesterett, jf. straffeprosessloven § 323.

- (6) Anken over saksbehandlingen gjelder lagmannsrettens sammensetning. Når valget mellom ny og gammel lov skal skje etter en konkret vurdering, må tiltalen være styrende for lagmannsrettens sammensetning. Tiltalen var tatt ut etter straffeloven 1902, og lagmannsretten ble derfor korrekt satt uten lagrette, jf. den tidligere bestemmelse i straffeprosessloven § 352 tredje ledd.
- (7) For de øvrige ankegrunner finner utvalget at verken avgjørelsens betydning utenfor den foreliggende sak eller andre grunner tilsier at anken blir fremmet for Høyesterett, jf. straffeprosessloven § 323. Anken tillates derfor ikke fremmet.
- (8) Beslutningen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken over straffekravet tillates ikke fremmet.

Clement Endresen
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Espen Bergh
(sign.)

Riktig utskrift: